Dosar nr. 2-21132/25
(nr. electronc al cererii: 2-25144562-12-2-13102025-1)

H O T Ă R Î R E
în numele Legii
(dispozitiv)

11 noiembrie 2025 mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău (sediul Central)
Instanța compusă din:

Președintele ședinței,
Judecătorul Țurcanu Radu
Grefier Bacalîm Ana

Cu participarea:
Reprezentantului reclamantului
********** Gîscă Marcel, avocat,

În lipsa:
Reclamantului **********
Pîrît **********,

procedura de citare legală față de ultimii a fost respectată,

a examinat în sediul instanței de judecată, în ședința de judecată publică, cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de reclamantul **********către pârâtul **********, privind încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată,

și în conformitate cu prevederile art. 774,775,901,992, 1242, CC, art. 85, 94, 238-241 CPC al RM, instanța de judecată,

hotărăște:

Se admite cererea de chemare în judecată depusă de reclamantul **********către pârâtul **********, privind încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată.

Se încasează din contul lui **********, a.n. *****, IDNP: *****în beneficiul lui **********, a.n. *****, IDNP *****, suma de 50.000 (cincezi mii) Euro, cu titlu de datorie, convertiți în lei moldovenești confrom cursului BNM, la data executării hotărîrii.

Se încasează din contul lui **********, a.n. *****, IDNP: *****în beneficiul lui **********, a.n. *****, IDNP ***** dobînda de întîrzieire calculată la data de 01.11.2025 în sumă de 128 278,11 lei, taxa de stat în sumă de 33 924,17 lei, cheltuieli de traducere în sumă de 660 lei și 200 lei taxa de timbru, iar în total suma de 163 002,28 (o sută șaizeci și trei mii doi) 28 lei.

Măsure de asigurare a acțiunii, instituită prin încheierea judecătorească din 17 octombrie 2025, se menține până la executarea hotărârii.

Se explică dreptul părților și participanților la proces de a solicita hotărârea redactată în cadrul termenului de decădere de 30 de zile.

Hotărârea cu drept de atac în ordine de în apel la Curtea de Apel Centru, în termen de 30 zile, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Centru).

Președinte ședinței,
judecătorul Țurcanu Radu

Dosar nr. 2-21132/25
(nr. electronc al cererii: 2-25144562-12-2-13102025-1)

H O T Ă R Î R E
în numele Legii

Dispozitivul Hotărârii pronunțat public la 11 noiembrie 2025
Hotărârea integrală întocmită la 22 decembrie 2025, în baza cererilor de apel cu nr. 04/1-1.3-45010 și 04/1-1.2.-35820 din 02.12.2025 și recepționate de judecător fizic la 08.12.2025.

11 noiembrie 2025 mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău (sediul Central)
Instanța compusă din:

Președintele ședinței,
Judecătorul Țurcanu Radu
Grefier Bacalîm Ana

Cu participarea:
Reprezentantului reclamantului
********** Gîscă Marcel, avocat,

În lipsa:
Reclamantului **********
Pîrît **********,

procedura de citare legală față de ultimii a fost respectată,
a examinat în sediul instanței de judecată, în ședința de judecată publică, cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de reclamantul **********către pârâtul **********, privind încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată,

constată:

La 10.10.2025 reclamantul **********s-a adresat cu cerere de chemare în judecată către **********, privind încasarea datoriei în mărime de 50 000 Euro, echivalentul în lei

moldovenești ce constituie 965 840 lei, cheltuielile de judecată suportate la examinarea cauzei formate din taxa de stat în sumă de 29 525,17 lei, taxa de timbru ăn mărime de 200 lei și cheltuieli de traducere a actelor în mărime de 660 lei.

În motivarea cererii reclamantul a menționat că la data de 07.03.2024, subsemnatul, Kilovați *****, în calitate de Creditor (împrumutător), și ********** în calitate de Debitor (împrumutat), au încheiat un Contract de împrumut.

Susține că prin acest contract, ********** a primit cu titlu de împrumut suma de 50 000 Euro.

Specifică că contractul de împrumut a fost autentificat notarial de către notarul Palancean Liliana și înregistrat cu numărul 1-169 din 07.03.2024.

Menționează că potrivit punctului 2 al Contractului, Debitorul ********** s-a obligat să restituie suma împrumutată (50 000 Euro) nu mai târziu de data de 31 mai 2024. Locul executării obligației contractuale a fost stabilit în mun. Chișinău, Republica Moldova.

Comunică că debitorul a fost informat de către notar despre esența și consecințele acestei prevederi, la pct. 6.6. al Contractului „Notarul a explicat părților conținutul articolelor 1242 - 1248 din Codul Civil al Republica Moldova.

Menționează că termenul de restituire, 31.05.2024, a expirat, iar pârâtul ********** nu și-a onorat obligația contractuală și nu a restituit suma împrumutată.

Susține că prin urmare, pârâtul se consideră de drept în întârziere, iar în ciuda multiplelor insistențe telefonice debitorul a evitat restituirea datoriei.

Explică că la data de 29.10.2024, a fost expediată o cerere prealabilă către pârâtul **********.

Mai menționează că deși cererea expediată prin poștă a fost returnată cu mențiunea "nereclamată", la data de 30.10.2024 a avut loc o întâlnire spontană cu pârâtul, ocazie cu care acesta a semnat cererea prealabilă din 29.10.2024. Prin această cerere, i s-a acordat un termen de 15 zile pentru a restitui suma datorată.

Susține că până la data depunerii prezentei cereri de chemare în judecată, pârâtul ********** nu a răspuns cererii prealabile și nu a restituit datoria, refuzând în mod tacit și neîntemeiat onorarea obligației contractuale, mai declară pe propria răspundere că la momentul depunerii cererii de chemare în judecată suma bănească nu a fost restituită de către **********.

Explică că datorită neexecutării obligației de către pârât, a fost nevoit să suport cheltuieli suplimentare de judecată, respectiv taxa de stat în sumă de 29 525,17 lei, taxa de timbru în mărime de 200 lei, costul traducerii în sumă de 660 lei, pe care solicit să fie încasate de la Pârât.

Mai specifică că prin procesul-verbal datat din 07.10.2025 întocmit la OPS al SP IP Centru, ********** a confirmat semnarea contractului de împrumut și primirea banilor de la reclamantul **********, pârâtul și-a recunoscut obligația de a restitui împrumutul.

Totodată reclamantul a mai solicitat emiterea încheierii privind aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii cu aplicarea sechestrului pe toate mijloacele bănești, bunurile mobile și imobile, în limita valorii acțiunii, care vor fi identificate în cadrul procedurii de executare de către executorul judecătoresc, ce aparține pârâtului **********, până la examinarea pricinii în fond.

Reclamantul și-a întemeiat cererea pe prevederile, art. art.174, 177, CPC și art. art. 9, 10, 13, 774, 776, 858, 861, 901, 992, 1242 și 1247 CC al RM.

Prin urmare, reclamantul **********solicită admiterea cererii de chemare în judecată, a încasa de la **********, în beneficiul reclamantului **********, suma datorată de 50 000 Euro, echivalentul în lei moldovenești ce va constituie 965 840 lei, precum și cheltuielile de

judecată suportate la examinarea cauzei formate din taxa de stat în sumă de 29 525,17 lei, taxa de timbru ăn mărime de 200 lei și cheltuieli de traducere a actelor în mărime de 660 lei.

Cererea înaintată a fost repartizată, potrivit Programului Integrat de Gestionare a Dosarelor, la data 13.10.2025 ora 10:47, judecătorului Radu Țurcanu, fizic dosarul fiind remis judecătorului la 15.10.2025.

Prin încheierea din 15.10.2025, judecătorul Radu Țurcanu, unipersonal, nu a dat curs cererii înaintată de reclamantul **********către pârâtul **********, privind încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată, acordând reclamantului termen de 5 zile pentru înlăturarea neajunsurilor cererii de chemare în judecată.

La data de 17.10.2025 reclamantul **********, prin intermediul Direcției de Evidență și Documentare Procesuală a Judecătoriei Chișinău (sediul Central), a prezentat înscrisurile privind înlăturarea neajunsurilor cererii de chemare în judecată.

Ca urmare, prin încheierii judecătorului Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din 17.10.2025 a fost admisă spre examinare cererea de chemare în judecată menționată și s-a stabilit data examinării cauzei pentru 11.11.2025 la ora 09h00, cu citarea tuturor participanților procesului, la fel s-a dispus aplicarea sechestrului pe toate mijloacele bănești, bunurile mobile și imobile, în limita valorii acțiunii ale pîrîtului ********** în cuantum de 965 840 lei.

Totodată reieșind din materialele cauzei, după depunerea cererii de chemare în judecată, pârâtului **********, de către instanță i-a fost expediate la adresa de domiciliu, încheierea instanței din 17.10.2025 și cererea de chemare în judecată cu anexe, fapt confirmat prin semnătura pârâtului pe avizul de recepție parvenit în adresa instanței (f.d.49).

Ulterior, la data de 03.11.2025, prin intermediul Direcției de Evidență și Documentare Procesuală a Judecătoriei Chișinău, sediul Central, cu trimitere la art. 1248 și art. 942 din Codul civil, reclamantul a înaintat o cerere de majorare a sumei solicitate, prin care a cerut suplimentar încasarea de la pârâtul ********** în beneficiul lui **********, a sumei de 128 278,11 lei, cu titlu de dobândă de întârziere, calculată la data de 01.11.2025.

În ședința de judecată reclamantul **********a fost reprezentat de avocatul Gîsca Marcel, care a susținut integral acțiunea pe motivele de fapt și de drept invocate, solicitând admiterea acțiunii în sensul formulat.

Pârâtul **********, fiind înștiințat în mod legal prin aviz de recepție (f.d.49) despre ședința de judecată în ședința de judecată nu s-a prezentat, motivele neprezentării fiind necunoscute.

Audiind explicațiile participanților la proces, apreciind argumentele părților întru susținerea pretențiilor formulate și obiecțiile înaintate, ținând cont de probatoriul administrat și legislația pertinentă, instanța de judecată consideră necesar de a admite cererea de chemare în judecată înaintată de **********către pârâtul **********, privind încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată, din considerentele ce succed.

Potrivit art. 2 alin. (2) din Codul de procedură civilă, procedura de judecare a cauzelor civile în instanțele judecătorești de drept comun este stabilită de Constituția Republicii Moldova, de hotărârile și deciziile Curții Europene a Drepturilor Omului, de hotărârile Curții Constituționale, de prezentul cod și de alte legi organice.

În conformitate cu prevederile art. 5 alin.(1) Cod de procedură civilă al RM, orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanță judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-și apăra drepturile încălcate sau contestate, libertățile și interesele legitime, pe când potrivit prevederilor art. 166 alin. (1) Cod de Procedură Civilă al RM, oricine pretinde un drept împotriva

unei alte persoane ori are un interes pentru constatarea existenței sau inexistenței unui drept trebuie să depună în instanța competentă o cerere de chemare în judecată.

Potrivit art. 6 Cod de procedură civilă al RM, instanța judecătorească exercită apărarea drepturilor, libertăților și intereselor legitime prin somare la executarea unor obligații, prin declararea existenței sau inexistenței unui raport juridic, prin constatarea unui fapt care are valoare juridică, prin alte modalități, prevăzute de lege.

Normele de drept procedural civil din alte legi trebuie să corespundă dispozițiilor fundamentale ale Constituției Republicii Moldova și prezentului cod.

În conformitate cu prevederile art. 10 alin. (1) și (2) din Codul civil, persoanele fizice și juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să își exercite drepturile și să își execute obligațiile cu bună-credință, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică și cu bunele moravuri.

Buna-credință se prezumă până la proba contrară. Neexercitarea de către persoanele fizice și juridice a drepturilor civile ce le revin nu duce la stingerea acestora, cu excepția cazurilor prevăzute de lege.

Potrivit art. 117 alin. (1) din Codul de procedură civilă, probe în pricini civile sânt elementele de fapt, dobândite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanțelor ce justifică pretențiile și obiecțiile părților, precum și altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a pricinii.

Potrivit art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Conform art. 121 din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească reține spre examinare și cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența de circumstanțe, importante pentru soluționarea justă a cazului.

Probele se apreciază în conformitate cu prevederile art. 130 din Codul de procedură civilă, care statuează că instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

În corespundere cu art. 239 Cod de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată. Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanța și pe probele cercetate în ședință de judecată.

În conformitate cu prevederile art. 240 alin. (1) și (3) din Codul de procedură civilă, la deliberarea hotărârii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinilor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării pricinii și admisibilitatea.

Totodată, instanța de judecată este obligată să reflecte în hotărâre motivele concluziilor sale privind admiterea unor probe, precum și argumentarea preferinței unor probe față de altele.

Din interpretarea art. 6 din Convenția europeană a Drepturilor Omului, pronunțarea de către instanțele judecătorești a unor hotărâri motivate constituie una dintre garanțiile dreptului fundamental la un proces echitabil și acesta presupune obligațiunea instanței judecătorești de a se expune în hotărârile contestate asupra tuturor cerințelor acțiunii, precum și argumentelor invocate de către părți întru, respectiv, admiterea sau respingerea acestora (cauza Garcia Ruiz vs Spania, Hotărâre din 21 ianuarie 1999, § 26).

Din conținutul materialelor dosarului se atestă că, la data de 07.03.2024, între reclamantul **********, în calitate de creditor/împrumutător, și pârâtul **********, în calitate de debitor/împrumutat, a fost încheiat un contract de împrumut, autentificat notarial de către notarul Palancean Liliana și înregistrat cu nr. 1-169 din 07.03.2024 (f.d.32-33).

Prin contractul menționat, pârâtul a primit cu titlu de împrumut suma de 50 000 euro echivalent în 965 840 lei MDL, conform cursului BNM la data semnării prezentului contrac, asumându-și obligația de a restitui suma integral până la data de 31.05.2024, locul executării obligației fiind stabilit în municipiul Chișinău, Republica Moldova.

Instanța reține că pârâtul a fost informat de notar cu privire la conținutul și consecințele obligațiilor contractuale asumate, inclusiv cu referire la dispozițiile art. 1242–1248 din Codul civil, aspect consemnat expres în cuprinsul contractului.

Se constată că termenul contractual de restituire a împrumutului a expirat, iar pârâtul nu și-a executat obligația de restituire a sumei împrumutate, aflându-se de drept în întârziere. Totodată, în pofida insistențelor reclamantului, pârâtul a evitat onorarea obligației asumate.

Instanța mai constată că la data de 29.10.2024 reclamantul a expediat pârâtului o cerere prealabilă. Deși aceasta a fost returnată cu mențiunea „nereclamată”, la data de 30.10.2024 pârâtul a semnat fizic cererea prealabilă, fiindu-i acordat un termen de 15 zile pentru achitarea datoriei. Cu toate acestea, până la data depunerii cererii de chemare în judecată, pârâtul nu a restituit suma datorată și nu a formulat un răspuns, manifestând un refuz tacit și neîntemeiat de executare a obligației contractuale (f.d.17).

Instanța reține, de asemenea, că prin procesul-verbal din 07.10.2025, întocmit de OPS al SP IP Centru, pârâtul a confirmat semnarea contractului de împrumut, primirea sumei de bani și existența obligației de restituire față de reclamant (f.d.25).

În astfel de circumstanțe, având în vedere că de către **********a fost epuizate toate tentativele de soluționare extrajudiciară a acestui litigiu pentru rambursare datoriei în sumă de 50 000 Euro, reclamantul s-a adresat cu prezenta cerere de chemare în judecată, în vederea încasări de la ********** atât a datoriei, cât și încasarea dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecare a cauzei.

În această ordine de idei, instanța apreciază că conform art. 9 alin. (1) și (2) lit. a) din Codul civil, drepturile și obligațiile civile apar în temeiul legii, precum și în baza actelor persoanelor fizice și juridice care, deși nu sînt prevăzute de lege, dau naștere la drepturi și obligații civile, pornind de la principiile legislației civile. Drepturile și obligațiile civile apar din contracte și din alte acte juridice.

Astfel, potrivit art. 308 din Codul civil, act juridic civil este manifestarea de către persoane fizice și juridice a voinței îndreptate spre nașterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice civile.

Totodată, art. 10 Cod Civil prevede că persoanele fizice și juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să își exercite drepturile și să își execute obligațiile cu bună-credință, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică și cu bunele moravuri. Buna-credință se prezumă pînă la proba contrară. Neexercitarea de către persoanele fizice și juridice a drepturilor civile ce le revin nu duce la stingerea acestora, cu excepția cazurilor prevăzute de lege

După cum rezultă din art. 312 alin.(1), (3) din Codul civil, consimțământ este manifestarea, exteriorizată, de voință a persoanei de a încheia un act juridic. Intenția de a produce efecte juridice se determină din declarația sau comportamentul persoanei, așa cum ea a fost înțeleasă în mod rezonabil de către cealaltă parte a actului juridic sau, în cazul actelor juridice unilaterale, de către persoana căreia actul îi este destinat.

Potrivit art. 315 alin.(1) din Codul civil, obiect al actului juridic este obligația persoanei care a încheiat actul juridic.

Conform art. 774 alin.(1) din Codul civil, în virtutea raportului obligațional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestații, iar debitorul este ținut să o execute.

În conformitate cu prevederile art.776 Cod civil, obligațiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) și din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condițiile legii.

Potrivit prevederilor art. 858 alin. (1) și (2) din Codul civil, temeiul executării rezidă în existența unei obligații. Obligația trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credință, la locul și în momentul stabilit.

Art. 861 alin. (3) Cod civil, prevede că, dacă termenul de executare a obligației este determinat, se consideră că creditorul nu poate cere executarea înainte de termen. Debitorul însă poate executa obligația înainte de termen dacă creditorul nu are nici un motiv temeinic pentru a refuza executarea. În cazul în care respinge executarea anticipată, creditorul este obligat să-1 informeze imediat în acest sens pe debitor și să ia toate masurile necesare pentru a evita prejudicierea lui.

În temeiul art. 864 alin. (1) din Codul civil, chiar dacă, în favoarea debitorului, este stabilit un anumit termen de executare, creditorul poate pretinde executarea imediată a obligației în cazul în care debitorul se află în incapacitate de plată sau a redus garanțiile convenite anterior, sau în genere nu le-a putut prezenta, precum și în alte cazuri prevăzute de lege.

Iar potrivit art. 901 alin. (1) lit. a) Cod civil, atunci când, fără justificare, debitorul nu își execută obligația, creditorul poate, în condițiile legii și, după caz, ale contractului, la alegerea sa: a) să ceară executarea silită a obligației.

Potrivit art. 922 alin.(1), (2) din Codul civil, contract este acordul de voință realizat între două sau mai multe persoane prin care se stabilesc, se modifică sau se sting raporturi juridice. Contractului îi sînt aplicabile normele cu privire la actul juridic.

Potrivit art.1242 alin.(l) Cod civil, prin contractul de împrumut o parte (împrumutătorul) se obligă să dea în proprietate celeilalte părți (împrumutatul) bani sau alte bunuri fungibile, iar aceasta se obligă să restituie banii în aceeași sumă sau bunuri de același gen, calitate și cantitate la expirarea termenului pentru care i-au fost date.

Iar art.1247 alin.(l) Cod civil, prevede că împrumutatul trebuie să restituie împrumutul în termenul și în modul stabilit în contract. Dacă nu au fost stabilite dobînzi, el are dreptul să restituie împrumutul și pînă la expirarea termenului. O asemenea restituire are ca efect rezoluțiunea împrumutului.

Din analiza materialelor administrate cauzei, instanța constată că între reclamantul **********și pârâtul ********** s-a născut un raport juridic obligațional cert, în temeiul contractului de împrumut autentificat notarial la data de 07.03.2024, potrivit căruia ********** a primit efectiv de la **********suma de 50 000 euro, asumându-și obligația expresă și necondiționată de a restitui suma integral până la data de 31.05.2024**.**

Instanța reține că ********** a cunoscut pe deplin conținutul obligațiilor asumate, fiind informat în mod corespunzător asupra consecințelor juridice ale neexecutării acestora. Cu toate acestea, după expirarea termenului contractual, ********** nu a restituit suma împrumutată și nu a prezentat nicio dovadă privind executarea obligației, nici integral, nici parțial.

Se constată că **********a întreprins toate acțiunile rezonabile pentru recuperarea pe cale amiabilă a datoriei, inclusiv prin transmiterea cererii prealabile din 29.10.2024, semnată de ********** la data de 30.10.2024, prin care i-a fost acordat un termen suplimentar de 15 zile

pentru achitarea sumei datorate. Cu toate acestea, ********** a ignorat în mod nejustificat solicitarea creditorului și nu a restituit datoria nici până la data sesizării instanței.

Instanța reține, de asemenea, că ********** a recunoscut existența obligației de restituire, confirmând atât semnarea contractului de împrumut, cât și primirea sumei de bani de la **********, aspect consemnat în procesul-verbal din 07.10.2025. Această recunoaștere exclude orice îndoială cu privire la existența și cuantumul datoriei.

În aceste condiții, instanța apreciază că neexecutarea obligației de către ********** nu este justificată și reprezintă o încălcare evidentă a angajamentelor contractuale asumate față de **********. Menținerea unei asemenea situații ar conduce la un avantaj patrimonial nejustificat în favoarea debitorului și la prejudicierea dreptului legitim al creditorului de a-și recupera suma împrumutată.

Prin urmare, instanța constată că pretenția formulată de reclamantul **********privind încasarea datoriei în sumă de 50 000 euro este întemeiată, certă și exigibilă, și urmează a fi admisă.

Întrucât pârâtul nu și-a executat obligațiile asumate, instanța dispune încasarea de la ********** în beneficiul reclamantului **********a sumei de 50 000 euro, echivalentul acesteia în lei moldovenești, conform cursului BNM la data executării hotărârii.

Cu referire la pretenția de încasare a penalității de întârziere în mărime de 128 278,11 lei, instanța reține că pârâtul ********** nu și-a executat obligația contractuală de restituire a sumei de 50 000 euro în termenul stabilit prin contract, ultima zi de scadență fiind 31 mai 2024.

În aceste condiții, nerestituirea împrumutului la termen generează dreptul reclamantului la dobândă de întârziere pentru întreaga perioadă de întârziere.

Astfel, în conformitate art. 1248 Cod Civil, efectele nerestituirii împrumutului în dispoziția alin. (1) este stabilit că, în cazul în care împrumutatul nu restituie în termen împrumutul, dispozițiile art. 942 se aplică în modul corespunzător dacă legea sau contractul nu prevede altfel.

Prin urmare, în conformitate cu art. 942 alin. (1) Cod Civil, în cazul în care o sumă de bani nu este plătită la scadență, creditorul are dreptul la dobândă de întârziere pentru suma respectivă din data imediat următoare scadenței plății pînă la data în care s-a efectuat plata, la rata prevăzută la alin. (2) ori la o altă rată prevăzută de dispozițiile legale speciale.

Iar la alin. (2) art. 942 Cod Civil este menționat că, rata dobînzii de întîrziere este egală cu rata prevăzută la art. 874 plus 5 puncte procentuale pe an, în cazul în care debitorul este un consumator, sau 9 puncte procentuale pe an, în celelalte cazuri.

Instanța reține că, potrivit calculului prezentat de reclamantul **********și anexat la dosar, dobânda de întârziere pentru perioada 02.06.2024 – 01.11.2025, respectiv 518 zile, este de 128 278,11 lei. Calculul dobânzii de întârziere se bazează pe suma principală a datoriei de 50 000 euro, echivalent 965 840 lei, rata de bază/refinanțare a BNM corespunzătoare perioadei, procentul de întârziere peste rata dobânzii conform art. 874 Cod Civil RM, precum și numărul de zile într-un an și numărul efectiv de zile de întârziere. Aplicând aceste elemente, dobânda a fost calculată corect și rezultă în suma menționată.

În aceste condiții, având în vedere că pârâtul nu și-a achitat împrumutul nici după notificările și cererile prealabile, instanța constată că reclamantul este îndreptățit să solicite încasarea dobânzii de întârziere.

Prin urmare, ********** urmează a fi obligat să plătească dobânda de întârziere în sumă de 128 278,11 lei, în beneficiul reclamantului **********, pentru întreaga perioadă de întârziere.

Cu referire la încasarea cheltuielilor de judecată, judecătorul reține că în sensul prevederilor art. 82 din Codul de procedură civilă, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat, taxa de timbru și din cheltuielile de judecare a cauzei.

Potrivit prevederilor art. 90 lit.l) Cod de procedură civilă, din cheltuielile de judecare a pricinii fac parte și alte cheltuieli necesare, suportate de instanță și de participanții la proces.

Conform art. 94 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acțiunea reclamantului a fost admisă parțial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporțional părții admise din pretenții, iar pârâtului – proporțional părții respinse din pretențiile reclamantului.

În cazul mai multor reclamanți sau pîrîți, aceștia sînt obligați să compenseze cheltuielile de judecată în mod egal, proporțional sau solidar, în funcție de interesul fiecăruia ori de caracterul litigiului dintre ei.

Din materialele dosarului rezultă că, la data de 20.11.2024, **********a achitat taxa de stat pentru depunerea cererii de chemare în judecată în sumă de 29 525,17 lei, taxa de stat în cuantum de 4 399 lei fapt confirmat prin confirmarea de pată din 20.11.2024 (f. d. 4), taxa de stat în cuantum de 4399 lei potrivit confirmării de pată din 29.10.2025 (f. d. 51) și taxa de timbru în mărime de 200 lei, fapt confirmat prin Confirmarea de achitare a notei de plată nr A418540960612 din 10.10.2025 (f. d. 3).

Totodată, din actele aflate la dosar se constată că reclamantul a suportat cheltuieli de traducere în sumă de 660 lei, conform chitanței și bonului fiscal din 20.11.2024 (f. d. 39).

Judecătorul consideră justificat și temeinic încasarea de la ********** în beneficiul reclamantului, cheltuielile de judecată sub formă de cheltuieli privind achitarea taxei de stat în mărime de 33 924,17 lei, taxa de timbru în mărime de 200 lei și cheltuieli de traducere în sumă de 660 lei.

În baza celor expuse, raportate la normele de drept enunțate, judecătorul consideră că cererea de chemare în judecată înaintată de către **********către pârâtul **********, privind încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată, este întemeiată și urmează a fi admisă.

Instanța reține că, având în vedere comportamentul de rea-credință al pârâtului ********** și riscul real ca hotărârea favorabilă reclamantului **********să nu poată fi executată, măsura de asigurare a acțiunii, instituită prin încheierea judecătorească din 17 octombrie 2025, prin care s-a dispus aplicarea sechestrului asupra tuturor mijloacelor bănești, bunurilor mobile și imobile aparținând pârâtului, în limita valorii acțiunii, se menține până la executarea integrală a hotărârii, asigurând astfel eficiența și efectivitatea acesteia și prevenind riscul de neexecutare.

și în conformitate cu prevederile art. 774,775,901,992, 1242, CC, art. 85, 94, 238-241 CPC al RM, instanța de judecată,

hotărăște:

Se admite cererea de chemare în judecată depusă de reclamantul **********către pârâtul **********, privind încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată.

Se încasează din contul lui **********, a.n. *****, IDNP: *****în beneficiul lui **********, a.n. *****, IDNP *****, suma de 50.000 (cincezi mii) Euro, cu titlu de datorie, convertiți în lei moldovenești confrom cursului BNM, la data executării hotărîrii.

Se încasează din contul lui **********, a.n. *****, IDNP: *****în beneficiul lui **********, a.n. *****, IDNP ***** dobînda de întîrzieire calculată la data de 01.11.2025 în

sumă de 128 278,11 lei, taxa de stat în sumă de 33 924,17 lei, cheltuieli de traducere în sumă de 660 lei și 200 lei taxa de timbru, iar în total suma de 163 002,28 (o sută șaizeci și trei mii doi) 28 lei.

Măsure de asigurare a acțiunii, instituită prin încheierea judecătorească din 17 octombrie 2025, se menține până la executarea hotărârii.

Se explică dreptul părților și participanților la proces de a solicita hotărârea redactată în cadrul termenului de decădere de 30 de zile.

Hotărârea cu drept de atac în ordine de în apel la Curtea de Apel Centru, în termen de 30 zile, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Centru).

Președinte ședinței,
judecătorul Țurcanu Radu